

Odpravite banke!

GOSTUJOČI KOMENTAR

Klaus Schuster

finance@finance.si

Pred kratkim me je nekdo dejansko vprašal, kako se bo v prihodnjih letih razvijal bančni sektor. Mislim sem, da ne slišim prav. Koga, lepo prosim, to vendar zanima? Nemara družino Pogačnik, ki je svoje družinsko premoženje zvesto in pridno dajala svoji domači banki, potem pa je ta večino bliskovito izgubila v sedanji finančni krizi?

Kaj v tem primeru sploh pomeni »finančna kriza«? Gre za evfemizem, ki ga dostojen človek ne bi smel žvečiti v ustih. Družina Pogačnik je neskončno jezna na svojo banko – kot milijarde ljudi po vsem svetu. Pogačnikovi so izgubili zaupanje v »te lopove«. Kdor želi torej vedeti, ali bodo čez pet let banke sploh še obstajale, ali jih ne bo odpravilo vrhovno sodišče, ali bodo vse bankrotirale ali jih bodo zamenjali neodvisni premoženjski svetovalci, ne sme govoriti o finančni krizi, marveč o krizi zaupanja. Kajti zaupanje oziroma izguba tega določa, kaj bo z bankami. To se da podkrepiti s številkami.

Readers Digest je po vsej Evropi ljudi spraševal o njihovem zaupanju v določene poklice. Katere tri bi na vrh postavili vi? Prosim za resno ugibanje. Rešitev: gasilci, piloti in lekarnarji. Kam so se uvrstili bankirji in finančni svetovalci? Povsem na konec. Na petnajsto mesto. Od dvajsetih poklicev. Od bankirjev manj zaupanja vredni so samo še politiki, prodajalci avtomobilov in sindikalni voditelji. Kar pomeni, da imajo ljudje, ki jim zaupamo svoje (materialno) najdragocenejše, pri nas le malo več ugleda od konjskih tatov. Še vedno. Vendar se da predvideti, da se bo trg na ta vakuum zaupanja odzval. V Nemčiji to že počne. Tam poštene bančne hiše in hranilnice, ki nikoli niso prodajale certifikatov ali goljufij z etiketami »popolnega dobička«, doživljajo kapitalske prilive v dvomestnem milijardnem obsegu, medtem ko druge banke svoje stranke množično izgublajo. Ne zato, ker bi imele slabše ponudbe, strategije ali

upanje je trenutno najdragocenejši vir. Vredno je milijarde. Pravzaprav bi morala vsaka banka narediti vse, da bi prišla do tega vira. Kaj večina bank počne namesto tega? Stoka, jemlje denar od države, ne daje več posojil in nasploh varčuje na vseh koncih in krajih, zaradi česar so njihove storitve še slabše in izgubijo še več strank. Zaspale banke so prespale posojilno krizo. Zdaj bodo prespale nauke te krize.

Budne banke so se svojo snov naučile in ravno tako varčujejo, toda ne na račun strank, saj svojim svetovalcem nasprotno celo plačujejo treninge, da bi od zaspanih bank privabili še več strank. Še vedno sproščajo sredstva za informacijsko tehnologijo, da financirajo nastajanje programske opreme, ki bi njihove procese naredila cenovno še ugodnejše in privlačnejše za stranke. S tem znižujejo stroške in

pridobivajo nove stranke. Preživele bodo in kmalu izrinile ali pogoltnile zaspale banke.

Na zahodu je Deutsche Bank to že ugotovila in uveljavila. Milijarde (z nakupom Postbank) vlaga v poslovanje s fizičnimi osebami.

Med zaspanci in budnimi se nakazuje še tretja skupina: hazarderji, ki že zdaj spet špekulirajo, zasledujejo blazne renditne cilje in svojim strankam prodajajo naložbe, ki jih ne razume niti ljubi Bog. Zakaj te ruletne banke ne izumrejo? Ker bodo v vseh časih ljudje, ki želijo zaigrati babičino hišico in bodo to tudi naredili. Prej so taki hodili v kazino. Danes hodijo v banko in tudi jutri bodo hodili, v špekulantsko banko, ki dobi denar za to, da zaigra denar drugih (gledano povsem z vidika teorije iger izgube dolgoročno prevladujejo nad dobički, kar se imenuje fenomen črnih labodov).

Zaspanci, budni, hazarderji – bančni sektor se bo v prihodnjih letih razvijal v smeri teh treh trendov. To se da predvideti. Predvideti se ne da »Wild Cards« med temi scenariji, na

primer Amazonovega scenarija. Dolga leta so se evropski trgovci na drobno, knjigotržci in prodajalci po pošti posmehovali medmrežju: »Mi nimamo konkurence!« Potem je prišel Amazon in tisočericim trgovskih podjetij povzročil smrtni udarec. Gorje, če bi se pametnim razvijalcem Amazona porodila drzna zamisel, da izkoristi vakuum zaupanja na finančnem trgu in ponudijo finančne storitve, morda v povezavi z »evropskim finančnim vozniškim dovoljenjem«, ki na medmrežju obstaja že zdaj. Če bi se to zgodilo, lahko gre pol milijona bankirjev takoj na borzo. A to še ni najhujše. Nakazuje se že drugi scenarij smrtnega udarca. Izhaja iz tega, da banke izgube zaupanja ne bodo mogle kompenzirati tako hitro, kot se bodo njihove stranke preselile k neodvisnim in nevtralnimi premoženjskim in davčnim svetovalcem. Kajti ti v nasprotju z bankami uživajo skoraj pastoralno zaupanje, ki je v času krize zraslo v domala galaktično. Številni bankirji (ne prebujeni!) se na te neodvisne za zdaj še ozirajo z zavihanimi nosovi, ker jih je preprosto še prema-

lo, da bi bili resna grožnja. A kdor tako razmišlja, s svojim razmišljanjem le kaže, da se ni iz krize naučil ničesar (Bi svoj denar dali banki, ki se iz krize ni ničesar naučila?).

Kajti to, ali bodo neodvisni svetovalci (kot svetovalne ustanove) kdaj izrinili banke, sploh ni pravo vprašanje. Odločilno vprašanje pa verjetno je: Kako dolgo lahko še preživijo in dobro poslujejo tiste banke, ki so izgubile zaupanje številnih svojih strank? Kako hitro si bodo prevladujoč položaj na trgu ustvarile tiste banke, ki pametno in v velikem obsegu vlagajo v negovanje zaupanja? To je vprašanje, ki bo v prihodnjih letih določalo razvoj panoge.

► Klaus Schuster je lastnik svetovalnega podjetja Klaus Schuster Management Consulting

► Ocenite komentar, napišite svoje mnenje: www.finance-on.net/komentarji

► Komentarji izražajo stališča avtorjev, in ne nujno tudi organizacij, v katerih so zaposleni, ali uredništva Financ.